

عنوان مقاله:

بررسی وضعیت پراکنش همتاف گونه ی مار قیطانی (Platyceps rhodorachis (JAN. 1863
با روش حداکثر آنتروپی MAXENT در ایران

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی زیست شناسی و علوم زمین (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سیدحسین مرادی - گروه زیست شناسی دانشکده علوم پایه دانشگاه حکیم سبزواری ایران

اسکندر رستگار پویانی - گروه زیست شناسی دانشکده علوم پایه دانشگاه حکیم سبزواری ایران

سیدسعید حسینیان یوسفخانی - موسسه مطالعات زیستی، دانشکده زیست شناسی، دانشگاه دامغان ایران

جمیل زرگان - دانشکده علوم پایه، دانشگاه امام حسین (ع) تهران ایران

خلاصه مقاله:

مار قیطانی (Platyceps rhodorachis (JAN, 1863، به عنوان یکی از مارهای کلوبریدی غیر رسمی در ایران پراکنش گسترده ای دارد و جمعیت های موضعی فراوانی را در کشور شامل می شود. در این پژوهش به منظور آشکارسازی مناسب ترین زیستگاه ها و تعیین موثرترین عوامل محیطی در توزیع همتاف گونه P.rhodorachis از طریق رویکرد حداکثر آنتروپی MaxEnt تعداد 126 نقطه از محل های گزارش شده و جمع آوری شده نمونه توسط تیم تحقیقاتی دانشگاه امام حسین (ع) و دانشگاه حکیم سبزواری در نظر گرفته شد. مکان های ثبت شده اب متغیرهای زیست اقلیمی و شیب زمین مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. میزان بارش در گرم ترین فصل سال در گونه های P.karelini و P.rhodorachis به ترتیب با سهم 66.4 و 69.1 درصد بیشترین تأثیر را در توزیع این دو گونه دارد، در گونه P.ventromaculatus میانگین دمای سردترین فصل سال با سهم 96.9 درصد بیشترین تأثیر را در پراکنش به خود اختصاص داده است. نتایج حاصل از مدلسازی حاکی از آن است که استان خوزستان و نوار ساحلی جنوبایران و دامنه شمالی رشته کوه البرز بهترین زیستگاه برای پراکنش احتمالی این همتاف گونه است.

کلمات کلیدی:

مار قیطانی، مدل سازی پراکنش، حداکثر آنتروپی، مدلسازی زیستگاه، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1169683>

